

Kung Fu Panda - 2-disk Kung Fu Master-utgave

Kung Fu Panda - 2-disk Kung Fu Master-utgave

Med

Kung Fu Panda tar DreamWorks steget opp i divisjonen hvor Pixar har rådet grunnen alene. Den daffe pandaen Po er en komisk klippe.

Kung Fu Panda
John Stevenson & Mark Osborne
DreamWorks Animation
2008
Paramount Home Entertainment
16:9 Letterbox (2,35:1)
Dolby Digital 5.1
88 min.
2

5

Kill Po vol. 1

Endelig har flere skjønt det! Det Pixar har visst siden *Toy Story* (1995) endret animasjonsverden for alltid; form og innhold må henge sammen for å tekkes et bredt publikum. Med *Kung Fu Panda* har DreamWorks Animation tatt et stort steg nærmere Pixar når det kommer til å lage fengende underholdning for både barn og voksne med en utforming som gjør filmopplevelsen til en nytelse.

Allerede i de innledende minuttene av filmen er det tydelig at DreamWorks har tatt et steg videre med *Kung Fu Panda*. Filmen starter med en 2d-animert drømmesekvens utført i en strengt nedtonet fargepallett med klare referanser til Mao-propaganda og den grafiske stilen til klassisk 50-tallsanimasjon. Anslaget er energisk med en visuelt slående stil og gir ledetråder til filmen som er i vente. Pixar prøvde seg på noe av det samme i forbindelse med *De Utrolige* (2004), men ikke så gjennomført og spennende som DreamWorks gjør i åpningen av *Kung Fu Panda*.

I det hovedkarakteren Po (Jack Black), bokstavelig talt, faller ut av drømmen, går uttrykket over til velkjent digital 3d-animasjon. Selv om dette er et animasjonsuttrykk som har blitt rådende de siste 10 årene, har jeg sjelden sett mulighetene innenfor denne teknikken brukt på en slik utfordrende måte. I den grad det har vært noe å kritisere de seneste filmene til Pixar for, så må det være at de har brakt teknikken og manusene så nær virkeligheten, at det synes nesten likegyldig om det er animasjon eller ikke. Bare kamerabruken under kampscenene i *Kung Fu Panda*, er nok til å forstå at dette kunne ikke blitt laget som noe annet enn animasjonsfilm. Dette er animasjonens styrke.

Filmen forteller en forholdsvis enkel historie om pandabjørnen Po, som er stor kung fu-fan og som har problemer med å forholde seg til farens forventninger om å overta nudelgesheften. Da Po får vite at det skal avholdes en konkurranse for å utpeke dragekjemperen, ser han sitt snitt til å forlate den trøtte fremtiden i nudelsjappa. Ikke helt uten møye blir Po overraskende utpekt som dragekjemper og må lære seg kung fu fra grunnen av for å kjempe mot den overhengende faren ved Tai Lung som rømmer fra fengsel for selv å bli dragekjemperen. Underveis må Po også kjempe mot sitt eget selvbilde, egne forventninger og frykt, og til sist må han erkjenne hvem han er for å bli dragekjemper.

Dette er ikke banebrytende materiale, så det er ingen grunn til å bli forbløffet av manuset. Filmen låner tungt fra en nærmest uendelig rekke kung fu-filmer og har referanser til flere kjente Hollywood-produksjoner, men utformingen gjør at filmopplevelsen likevel føles frisk og løfter *Kung Fu Panda* opp fra rekken av mer eller mindre like animerte langfilmer fra studiosystemet i USA. Filmen følger dramaturgisk oppbygging som klassiske elev-læremester-filmer å la Karate Kid, hvor den klumsete nykommeren seirer til sist. Jack Black som Po og Dustin Hoffman som læremesteren, bidrar i stor grad til å løfte materialet fra dusinvareproduksjon til filmkunst.

Den visuelle utformingen er like stor stjerne i filmen som Hollywood-skuespillerne. DreamWorks har virkelig løftet seg i denne produksjonen. Design, bakgrunner, karakterdesign, lyd og lyssetting? det hele er utsøkt gjennomført. Animasjonen er på høyde med de beste produksjonene til Pixar og kampscenene er gjennomført med slik stil og eleganse at det er blendende. Når The Furious Five gjør sine kung fu-triks er det koreografert til fingerspissene og animert deretter. Rett og slett imponerende. Lyssettingen og fargepaletten understreker de følelsesmessige endringene i filmen. Tai Lungs råskap bader i isblått lys og det står blå flammer fra klørne hans, mens i Pos lykkelige verden sømmes omgivelsene over av sommerlig grønt og klare farger. Fargevalgene bidrar til magien og mystikken.

Kung Fu Panda er på høyde med de beste animerte langfilmene som har kommet fra studiosystemet de siste 10 årene. Med denne produksjonen tar DreamWorks steget én divisjon opp, og gjør Jeffrey Katzenbergs påstander om å ikke konkurrere med Pixar på teknikken til skamme.

Kung Fu Panda ruler!

Utgivelsen:

Kung Fu Panda ser og høres fantastisk ut. Overgangen til DVD-formatet er smertefritt gjennomført. Filmen er DreamWorks' første produksjon i cinemascope og bildegjengivelsen på DVD-utgaven gjør ingen skam på originalen. Lyden er også imponerende i Dolby Digital 5.1. Effektene formidles med sonisk tyngde, samtidig som dialogen er sentrert klart og tydelig.

Denne Kung Fu Master-utgaven av filmen er fullstappet med ekstramateriale som vil glede både den voksne og barnlige delen av publikum. Kommentarsporet med regissørene Mark Osborne og John Stevenson er underholdende nok, med mange anekdoter knyttet til produksjonen. Et annet høydepunkt er en serie dokumentarer om de ulike momentene i produksjonen ? her er det lagt særlig vekt på lydarbeidet og lyssettingen. Disse gir et godt innblikk i arbeidet bak filmen og gjør innsatsen desto mer imponerende.

Innholdet som er rettet mot barn har et dyrevernperspektiv med fokus på å bevare pandaen i Kinas bambusskoger. Videre har utgivelsen en rekke aktiviteter og spill som tar utgangspunkt i kung fu. Alt dette er politisk korrekt informasjonsarbeid innpakket i god nok underholdning.

Samlet sett en meget god utgivelse av en sterk film.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 03.01.09

Takk til Paramount for anmeldereksemplar.

Ja

[KungFuPanda_cover;](#)